



UITSPRAAK

CvB.VO/HBO.2015.125-U.2015.30

Opzegging verlengd tijdelijk dienstverband

De beperkte materiële toetsing van een van een besluit tot het beëindigen van een verlengd tijdelijk dienstverband, betekent niet dat er minder strenge eisen worden gesteld aan een door de werkgever te volgen procedure. Goed werkgeverschap brengt mee dat zij daarbij, gelet op daaraan mogelijk voor de werknemer verbonden gevolgen, naast de nodige materiële ook de nodige procedurele zorgvuldigheid betrachten. In haar eerder uitspraak oordeelde de Commissie dat verweerster bij afweging van de in aanmerking komende belangen in redelijkheid niet tot het besluit heeft kunnen komen om het verlengd tijdelijk dienstverband met appellant te beëindigen. De enkele omstandigheid dat verweerster onregelmatig heeft opgezegd doordat zij niet de vereiste opzeggingstermijn in acht heeft genomen, is weliswaar in strijd met de CAO waar deze de opzegtermijnen regelt, maar betekent niet dat de opzegging niet rechtsgeldig is. Volgens het vóór 1 juli 2015 geldende ontslagrecht, dat in dezen volgens bepalingen van overgangsrecht bij de WWZ van toepassing is nu de opzegging dateert van voor 1 juli 2015, leidt deze onregelmatigheid op zichzelf tot schadeplichtigheid aan de zijde van verweerster en heeft appellant reeds op die grond de keuze tussen verschillende rechtsvorderingen.

Beroep gegrond

1. Feiten.

- 1.1 Appellant is per 1 augustus 2013 op basis van een tijdelijke arbeidsovereenkomst voor een jaar in dienst getreden als docent muziek. Dit dienstverband is per 1 augustus 2014 met eenzelfde periode verlengd.
- 1.2 De directeur P&O van verweerster heeft appellant op 9 april 2015 medegedeeld dat het verlengd tijdelijk dienstverband per 1 augustus 2015 van rechtswege eindigt.
- 1.3 Tegen deze beslissing heeft appellant bij de Commissie beroep ingesteld. Dit beroep is op 15 juni 2015 behandeld en de Commissie heeft het beroep gegrond verklaard. **(CVB VOHBO 2015.061-U.2015.22)**. Het dictum van deze beslissing is op 23 juni 2015 aan partijen medegedeeld.
- 1.4 Op 25 juni 2015 heeft het College van Bestuur een nieuw besluit genomen waarin het dienstverband van appellant alsnog wordt opgezegd per 1 augustus 2015. Verweerster realiseert zich dat er 2 maanden opzegtermijn te weinig in acht zijn genomen en heeft appellant aangeboden het salaris over deze 2 maanden uit te betalen.

2. Standpunten van partijen.

Standpunt appellant

- 3.1 Appellant voert aan dat de opzegging niet rechtsgeldig is. Appellant stelt zich op het standpunt dat de grond van benoeming bij het eerste tijdelijke dienstverband niet anders kan worden opgevat als een dienstverband voor bepaalde tijd met uitzicht op een dienstverband voor

onbepaalde tijd. Het dienstverband heeft na verlenging ten minste twaalf maanden geduurd. Verweerster heeft nagelaten om hem tijdig, dat wil zeggen, twee maanden voor de einddatum van het verlengde dienstverband, de beslissing mee te delen omtrent het al dan niet verlengen van het dienstverband. De beslissing is hem namelijk eerst op 25 juni 2015 meegedeeld. Dit betekent, gelet op de CAO VO 2014-2015 (hierna: CAO), dat in beginsel zijn dienstverband met ingang van 31 juli 2015 onder dezelfde voorwaarden wordt verlengd. Echter, als gevolg van de inwerkingtreding van de Wet Werk en Zekerheid (hierna: WWZ) en het feit dat de CAO op 1 augustus 2015 expireert, ontstaat er met ingang van 1 augustus 2015 een dienstverband voor onbepaalde tijd. Tevens acht appelland de argumenten uit zaak 2015.061 hier eveneens van toepassing en wenst die als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Standpunt verweerster

3.2 Verweerster heeft in haar schriftelijk verweer aangegeven dat verweerster door middel van de brief van de directeur P&O van 9 april 2015 tijdig heeft voldaan aan de verplichting als bedoeld in artikel 9.a.2., tweede lid, CAO. Het gaat hier niet om een opzegging of benoeming, maar om een mededeling inhoudende wat de werkgever zal gaan doen. Een dergelijke mededeling mag de directeur P&O verzorgen.

Een verlengd tijdelijk dienstverband moet worden opgezegd volgens artikel 10.a.1., tweede lid, CAO. Omdat in de brief van 9 april 2015 het woord opzeggen ontbreekt en de brief niet is ondertekend door de voorzitter van het College van Bestuur is de brief niet geldig als opzegging, maar wel als mededeling. Verweerster heeft bij brief van 25 juni 2015 alsnog opgezegd. Deze opzegging is rechtsgeldig.

Verweerster geeft aan dat er geen bijzondere omstandigheden aanwezig zijn die zouden moeten leiden tot een bijzondere verplichting het tijdelijk dienstverband met appelland te verlengen. Er kan aldus slechts sprake zijn van een marginale toetsing door de Commissie.

4. De van toepassing zijnde voorschriften.

Artikel 9.a.2., tweede lid, CAO bepaalt, kort gezegd, dat de werkgever ten minste twee maanden voor de einddatum van het dienstverband voor bepaalde tijd dat ten minste 12 maanden heeft geduurd, beslist of hij de werknemer met ingang van bedoelde einddatum een dienstverband voor onbepaalde tijd dan wel nog eenmaal een nieuw (verlengd) dienstverband voor bepaalde tijd dan wel dat hij geen nieuw dienstverband zal geven, waarvan hij de werknemer onmiddellijk in kennis stelt.

Ingevolge artikel 10.a.1., tweede lid, aanhef en onder a, van de CAO geschiedt het beëindigen van een verlengd dienstverband voor bepaalde tijd door opzegging. Blijkens een voetnoot bij deze bepaling vindt deze opzegging bij voorkeur schriftelijk plaats.

Op grond van het bepaalde in artikel 10.a.3., eerste lid, van de CAO (voor zover hier van belang) dient opzegging bij aangetekend schrijven en met redenen omkleed te geschieden met inachtneming van de geldende opzeggingstermijn.

Ingevolge artikel 10.a.4., eerste lid, aanhef en onder c, van de CAO (voor zover hier van belang) nemen zowel de werkgever als de werknemer in geval van opzegging van een verlengd dienstverband voor bepaalde tijd de volgende opzeggingstermijn in acht: ten minste drie maanden indien het dienstverband twaalf maanden of meer heeft geduurd.

5. Beoordeling van het geschil.

- 5.1 Aangezien de instelling is aangesloten bij deze Commissie van Beroep en het beroep is gericht tegen één van de beslissingen genoemd in artikel 52 WVO, respectievelijk artikel 19 CAO en binnen de daartoe geldende termijn is ingesteld, is de Commissie bevoegd van het beroep kennis te nemen en is appelland, nu hij tijdig in beroep is gekomen, in zijn beroep ontvankelijk.
- 5.2 Verweerster heeft appelland bij brief van 25 juni 2015 medegedeeld dat zij het verlengd tijdelijk dienstverband met appelland per 1 augustus 2015 opzegt.
- 5.3 De Commissie stelt voorop dat de materiële toetsing van een besluit tot het beëindigen van een verlengd tijdelijk dienstverband beperkt is, zoals de Commissie meermalen heeft uitgesproken (recentelijk in haar uitspraak met kenmerk **CvB.VO/HBO.2013.060-U.2013.07**). Het sluiten van een overeenkomst strekkende tot het aangaan van een verlengd tijdelijk dienstverband impliceert de bevoegdheid van de benoemende instantie om zulk een dienstverband na afloop van de overeengekomen termijn niet te verlengen, tenzij enige verplichting zou bestaan tot voortzetting van het dienstverband dan wel niet in redelijkheid tot het niet-verlengen zou kunnen worden besloten. In de toepasselijke regelgeving noch in de bepalingen van de CAO is steun voor een ander oordeel te vinden. Dit brengt mee dat een niet-verlenging niet behoeft te worden getoetst aan de voor ontslag uit een vast dienstverband geldende ontslaggronden. Dat betekent echter niet dat er minder strenge eisen worden gesteld aan een door de werkgever te volgen procedure. Goed werkgeverschap brengt mee dat zij daarbij, gelet op daaraan mogelijk voor de werknemer verbonden gevolgen, naast de nodige materiële ook de nodige procedurele zorgvuldigheid betracht. In Burgerlijk Wetboek, zijnde het bedrag van het in geld vastgesteld loon voor de tijd dat het dienstverband bij regelmatige opzegging had behoren voort te duren en welk bedrag verweerster, naar de Commissie begrijpt, reeds uit eigen beweging aan appelland heeft voldaan. Beoordeling van de vraag, of in dezen een verdergaande aanspraak van appelland gerechtvaardigd het licht van dit uitgangspunt dient de Commissie derhalve te toetsen of in dit geval sprake is van dusdanige omstandigheden dat verweerster in redelijkheid, bij afweging van de daarbij in aanmerking komende belangen, tot het besluit van 25 juni 2015 tot opzegging van het verlengd tijdelijk dienstverband heeft kunnen komen.
- 5.4 De Commissie is van oordeel dat de brief van verweerster van 9 april 2015 opgevat mag worden als kennisgeving aan appelland van haar besluit om het dienstverband niet te verlengen. Daarmee is op dit punt aan artikel 9.a.2., tweede lid, CAO voldaan. Daarnaast verlangt de CAO dat het verlengd tijdelijk dienstverband wordt opgezegd. Vast staat dat het daartoe bevoegde orgaan van verweerster het verlengd tijdelijk dienstverband bij brief van 25 juni 2015 aan appelland heeft opgezegd. Uit de standpunten van partijen volgt dat zij deze brief tevens aanmerken als het besluit van verweerster om dat tijdelijk dienstverband op te zeggen. De enkele omstandigheid dat verweerster onregelmatig heeft opgezegd doordat zij niet de vereiste opzeggingstermijn in acht heeft genomen, is weliswaar in strijd met de CAO waar deze de opzegtermijnen regelt, maar betekent niet dat de opzegging niet rechtsgeldig is. Volgens het vóór 1 juli 2015 geldende ontslagrecht, dat in dezen volgens bepalingen van overgangsrecht bij de WWZ van toepassing is nu de opzegging dateert van voor 1 juli 2015, leidt deze onregelmatigheid op zichzelf tot schadeplichtigheid aan de zijde van verweerster en heeft appelland reeds op die grond de keuze tussen verschillende rechtsvorderingen. Daartoe behoort de vordering tot voldoening van de gefixeerde schadevergoeding als bedoeld in artikel 7:680 Burgerlijk Wetboek (oud), zijnde het bedrag van het in geld vastgesteld loon voor de tijd dat het dienstverband bij regelmatige opzegging had behoren voort te duren en welk bedrag

verweerster, naar de Commissie begrijpt, reeds uit eigen beweging aan appellant heeft voldaan. Beoordeling van de vraag, of in dezen een verdergaande aanspraak van appellant gerechtvaardigd is, valt buiten de competentie van de Commissie.

- 5.5 De Commissie heeft in het licht van het eveneens hiervoor onder 5.3 geformuleerde uitgangspunt in haar eerdere uitspraak ten aanzien van het besluit van 9 april 2015 om het dienstverband niet te verlengen (**CVB VOHBO 2015.061-U.2015.22**) geoordeeld dat verweerster onvoldoende acht heeft geslagen op de positie en gerechtvaardigde belangen van appellant. Verweerster heeft daarbij onvoldoende procedurele zorgvuldigheid betracht. In die uitspraak oordeelde de Commissie dat verweerster bij afweging van de in aanmerking komende belangen in redelijkheid niet tot het besluit heeft kunnen komen om het verlengd tijdelijk dienstverband met appellant te beëindigen. In deze procedure is de Commissie niet gebleken van feiten en omstandigheden die verweerster niet al in de eerdere procedure naar voren heeft gebracht. Weliswaar heeft verweerster haar standpunt in deze procedure uitvoeriger onderbouwd, haar standpunt is in essentie evenwel hetzelfde als in de eerdere procedure en aan haar besluit tot opzegging van 25 juni 2015 legt zij in wezen dezelfde feiten en omstandigheden ten grondslag als aan haar besluit waarover de Commissie in haar eerdere beslissing tussen partijen heeft geoordeeld. Daargelaten dat, indien verweerster dat mede zou hebben beoogd, deze procedure niet kan dienen als hoger beroep tegen de eerdere beslissing van de Commissie om eventuele (processuele) omissies in die eerdere procedure te herstellen, kan de Commissie uit die uitvoeriger onderbouwing evenmin afleiden dat de procedure die verweerster jegens appellant met betrekking tot het onderhavige besluit tot opzegging heeft gevolgd, anders dan zij eerder oordeelde, wel in voldoende mate (procedureel) zorgvuldig is geweest. Derhalve, en mede omdat verweerster de in de CAO bepaalde opzegtermijn niet in acht heeft genomen, ziet de Commissie geen aanleiding om thans anders te beslissen dan zij in haar eerdere beslissing heeft gedaan.

6. **Beslissing:**

De Commissie:

- verklaart het beroep gegrond.

Aldus vastgesteld op 16 oktober 2015 te Den Haag door mr. H. Manuel, voorzitter, mr. M. Iedema, mr. R.T. Steinvoort-de Groot, mr. J. Douwes en de heer G. Deijs, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.C. Gröllers, griffier.